

Profesia diplomata je považovaná za prestížnu asi všade na svete, čo môže viesť k pocitu vlastnej „nadradenosti“ a to je veľmi nebezpečné. Ja sám seba vnímam ako súčasť veľkého stroja, ktorý sa volá štátna správa, a ja som jedno z jeho „koliesok“. Bez toho, aby každý robil to, čo má, ten stroj nebude dobre fungovať. Preto sa snažím vždy myslieť na to, prečo som vyslaný v zahraničí. Mojou hlavnou úlohou a úlohou nášho úradu je zodpovedne pracovať pre tento štát a nás, jeho občanov. Na prvom mieste je práve to a až potom všetko ostatné. Jasné, že mnohokrát sa dostávam do stavov, kedy som nahnevaný, keď vidím, ako mnohé veci fungujú, resp. nefungujú a veľakrát si kladiem otázku, či to má zmysel. Zatiaľ som presvedčený, že áno a verím, že v tomto mojom presvedčení vytrvám ešte dlhú dobu.

Plánujete tam ostať žiť alebo sa vrátiť na Slovensko, prípadne do Sabinova?

Určite neplánujem ostať v Kórei. Pobudnem tu, ak sa nič nezmení, ešte možno rok-dva a potom sa vrátim načas naspäť domov. Slovensko je mojim domovom a vždy to tak bude. Čím dlhšie som preč, tým viac mi chýba. Sme malá pekná krajina bez ohľadu na to, v ktorom jej kúte sa nachádzame. Do Sabinova sa natrvalo asi nevrátim, ale ako sa hovorí – ak chceš Boha rozosmiať, povedz mu svoje plány. Nič to však nemení na fakte, že sa do SB rád vraciam, lebo stále je to mesto, v ktorom mám rodinu a v ktorom som prežil väčšinu svojho života a viaže sa mi k nemu množstvo pekných spomienok.

Ako ste prežívali Olympijské hry 2018 tak blízko pri mieste činu

Bola to bezpochyby skvelá skúsenosť po všetkých stránkach. My sme s prípravou začali už v lete minulého roku. Aj keď kvôli práci som sa dostal len na jeden hokejový zápas so Slovinskom a potom na zatvárací ceremoniál paralympiády. Aj napriek tomu, že nie som veľmi „zapálený pre šport“, to bolo super. Do Kórei sa podarilo priniesť trochu Slovenska a veľmi dobre to tu rezonovalo. V Kórei je málo Slovákov a aj pre nás osobne to bolo veľmi príjemné mať v olympijskom dome doslova domácu atmosféru – ľudovky, slivovica, bryndzové halušky a mnoho krajanov. A priznám sa, že keď som videl naživo odovzdávanie zlatej medaile našim paralympijským lyžiarkam a počul našu hymnu, bol to pocit, na ktorý tak skoro nezabudnem.

Čomu sa venujete alebo čo robíte cez deň po skončení v práci?

Keďže práce mám nad hlavu a často krát musím byť k dispozícii aj cez víkendy, voľného času veľa nemám. Teraz v zime som si čas krátil stavaním plastových leteckých modelov. Najmä v lete však rád vybehnem na bike, zaplávať si na kupko, alebo len tak si dať pivo niekde vonku. No a ak je času viac, tak sa snažím spoznávať krajinu a región, v ktorom sa momentálne nachádzam. A po dlhej dobe som začal znova čítať knihy.

Zvykli ste si na miestnu stravu alebo si varíte sám?

Ak je niečo, čo mi na Kórei najviac vyhovuje, tak je to práve strava. Všetko je tu pikantné a mäsité, takže pre mňa raj. Ale občas to prestriedam a navaríme si niečo slovenské. Moja šikovná manželka považuje varenie a pečenie za relax a ja jej ho rád doprajem

Čo by ste odkázali žiakom, ktorí stoja pred rozhodnutím, či študovať na našom gymnáziu?

Môžem iba povedať, že ja svoje rozhodnutie neľutujem. Ale zároveň dodávam, že je veľmi dôležité, aby popri škole, či už strednej alebo vysokej, ste vždy mysleli na to, že je potrebné robiť aj niečo navyše, čím sa odlišíte od ostatných. Len absolvovať školu je v dnešnej dobe už nutné minimum, nie konkurenčná výhoda.

